

ÜSKÜDAR

18 Eylül 2006

ÇOCUK

Çocuklar için eğitici şehir kültürü dergisi

OKULUMUZ AÇILIYOR!

www.uskudar.bel.tr

ÜSKÜDAR
BELEDİYESİ

Üsküdar Belediyesi'nin çocuklara hediyesidir.

Geleceğinizi bu mekanda arayın

Sağlıklı, temiz,
güvenli bir ortamda;
Etüd derslerine katıl,
belgesel izle,
Kurslarla kendini geliştir,
Kütüphaneden ve
internet hizmetlerinden faydalan.

www.uskudar.bel.tr

Opr. Dr. Burhanettin Üstüner Cad.
Zeynep Kamil Hastanesi doğum acil yanı.
Üsküdar/İstanbul
Tel: 0(216) 532 81 20

Üsküdar'da Akşam

Bir ayrıcalıktır yaşamak Üsküdar'da
Batan güneşi ve Sarayburnu'nu seyretmek
Dolaşmak kıyısında, sahil boyunda
Bir başka olur akşam Üsküdar'da

Marmara'ya açılan yüzüne
Bir kızılık düşer yalılarının üzerine
İşte o zaman hüznün dolar içime
Bir başkadır Üsküdar'da akşamlar

Güneşle birlikte doğar umutlar
Kadıköy'den Beykoz'a gider balıkçılar
Geçerken Kız Kulesi'ne bir selam çakar
Bir başkadır Üsküdar'da akşamlar

Yine sana geldim Üsküdar
Kır diyorsun zincirini, kolaysa gel sen kır
Bulutların arkasından görünüyor yıldızlar
Bir başkadır Üsküdar'da akşamlar

Salacak'tan güneşin batışını seyreder âşıklar
Kıyısından, yamacından olta sallar balıkçılar
Parklarında oyun oynar çocuklar
Bir başkadır Üsküdar'da akşamlar

İşte bak yine akşam oluyor
Gözlerim dalıyor, içim daralıyor
Kalbime bir hançer saplanıyor
Bir başkadır Üsküdar'da akşamlar

Nice sevdalara şahitlik eder martılar
Nice umutlar taşır gün boyu vapurlar
El ele dolaşır anne baba çocuklar
Bir başkadır Üsküdar'da akşamlar

Karaköy'den, Eminönü'nden, Sarayburnu'ndan
Hep sana yansıyor ışıklar
Hüznü ve sevinci bir arada yaşayanlar
Bir başkadır Üsküdar'da akşamlar

Boranda, karda, fırtınada, yağmurda
Sığındım sana, ana kucağına
Gündüzler çok güzel olur ama
Bir başkadır akşamlar Üsküdar'da

Abdullah Karaduman

SİZİN İÇİN HAZIRLADIK

İÇİNDEKİLER

Başkandan...	3
Söyleştik	4
Biz Üsküdar'da Oturuyoruz	6
Sizin İçin Çalışıyoruz	8
Ben de Üsküdarlıyım	12
Can'ın Maceraları	14
Dev Aynası	16
Dostlarımız Hayvanlar	18
Bir Hikayemiz Var	20
Hepimiz Çevreciyiz	22
Bilgievi'nde Bir Gün	26
Eğleniyoruz	28

EDİTÖRDEN

Merhaba arkadaşlar,

Bir tatil dönemini daha geride bıraktık. Kimilerimiz okula yeni başlıyor, kimilerimiz ise kaldığı yerden devam ediyor. Kışın vaktimizi evden çok okulda geçiriyoruz. Yani okul bizim ikinci yuvamız.

Yuvamızda mutluyuz. Ama bazen ders çalışmak gelmiyor içimizden. Yazılılardan zayıf alıyoruz. Derslerden bazılarını daha çok seviyoruz, bazılarını daha az.

Psikolojik Danışman ve Rehberlik Uzmanı Hakan Metan Abi'yle bu konuda *Söyleştik*. O da bize başarılı bir okul dönemi geçirebilmemiz için ipuçları verdi.

Ben de Üsküdarlıyım adlı köşede oyuncu ve şair Pelin Batu ablamız çocukluğunu, nasıl bir öğrenci olduğunu ve başarısının sırlarını anlattı bize.

Dev Aynası'nda kuş evlerine konuk olduk. Neler neler ikram ettiler bir bilseniz?

Can'ın Maceraları'nda Can bu kez annesinden habersiz kardeşini okula götürdü. Hem de arkadaşının önlüğünü ona giydirerek...

Katibim Şenlikleri yapıldı, umarım etkinliklerden en az birine katılmışsınızdır. Peki Katibim Şenliklerine adını veren Katibim Aziz Bey'i tanıyor musunuz? Ya Katibim Aziz Bey Sokak'ı... Biz *Üsküdar'da Oturuyoruz* arkadaşlar!

Dostlarımız Hayvanlar'da dostlarımız kaplumbağalar var. Evinizde kaplumbağa besliyorsanız ya da beslemeyi düşünüyorsanız bu köşeyi mutlaka ziyaret etmelisiniz.

Hepimiz Çevreciyiz öyle değil mi? O zaman okulumuzu ve sınıflarımızı temiz tutacağız. Parklarda oynama hakkı biz çocukların, tabi parklarımızı koruyup kollama görevi de.

Veee... Eğleniyoruz!
Yeni okul yılınız hepimize hayırlı olsun...

BAŞKANDAN...

Sevgili Çocukları!

Yeni bir eğitim öğretim yılına başladığımız bu günlerde Üsküdar Çocuk dergisinin 3. sayısıyla yeniden birlikteyiz. Bu eğitim öğretim yılında hepinizin geçtiğimiz yıla oranla daha başarılı olacağına yürekten inanıyorum.

Üsküdar Belediyesi olarak eğitim öğretimin okulla sınırlı olamayacak kadar önemli olduğunu düşünüyoruz. Sizlerin geleceğe daha iyi hazırlanması ve gelecekte başarılı ve örnek insanlar olabilmesi için biz de belediye olarak sizlere destek olmaya çalışıyor, bu konuda önemli projeler gerçekleştiriyoruz.

Üsküdar'ımızın çeşitli yerlerinde açtığımız kültür merkezleri, çocuk kütüphaneleri ve bilgi evleriyle sizlerin bilgiye ulaşmasını kolaylaştıracak ortamlar hazırlıyoruz. Okuldan arta kalan zamanlarınızda Üsküdar Belediyesi'nin sizlere sunduğu bu imkânlardan yararlanmanız geleceğimiz olan siz çocukların daha başarılı olmasını sağlayacaktır.

Kültür merkezlerinde çocuk oyunları izleyebilir, bilgi evlerinde internet aracılığı ile bir tuşla istediğiniz bilgiye kolayca ulaşabilirsiniz. Sizler için sunulan bu imkânları kullanarak hem derslerinizde daha başarılı olursunuz hem de vaktinizi en yararlı şekilde değerlendirirsiniz.

Sevgili çocukları!

Üsküdar çocuk dergisi geleceğin yöneticileri olacak siz çocuklarımızla bugünün yöneticileri olan bizler arasında önemli bir köprüdür. Dergi aracılığıyla Üsküdar'la ilgili hayallerinizi ve düşüncelerinizi bizlerle paylaşabilirsiniz. Üsküdar'la ilgili yaptığımız her çalışmada yanınızda olan sizleri de düşünmek ve ona göre davranmak bizlerin en önemli görevidir.

Bu düşüncelerle yeni eğitim öğretim yılının başarılarla dolu olmasını diler gözlerinizden öperim.

Mehmet ÇAKIR
Belediye Başkanı

ÜSKÜDAR BELEDİYESİ ADINA SAHİBİ MEHMET ÇAKIR

Yayın Kurulu: Üsküdar Belediyesi Basın Yayın Halkla İlişkiler Müdürlüğü

Bu yayının tüm hakları Üsküdar Belediyesi'ne aittir, izinsiz olarak kısmen veya tamamen kopya edilemez.

İletişim Adresi: uskudarcocuk@uskudar.bel.tr - www.uskudar.bel.tr

SÖYLEŞTİK

Okullar açılıyor... Öğrencilik başlıyor. Hepimiz okullu olup sınıfları dolduracağız yeniden. Arkadaşlar, bu sayımızın konuyu Hakan Metan, Psikolojik Danışman ve Rehberlik Uzmanı, Ona sorular sorduk; okulla, öğrencilikle, arkadaşlıkla ilgili. Bakın neler söyledi.

GÖREVİNİ YAPAN ÖĞRENCİ İYİ ÖĞRENCİDİR

Tatil bitiyor, okullar açılıyor. Başarılı bir yıl geçirebilmemiz için bize neler tavsiye edersiniz?

Umarım şimdiye kadar kitap okumayı ihmal etmemişsinizdir. Kitap okumayı bir ödev gibi algılayanlar asla kitap okuma alışkanlığı kazanamazlar.

Başarılı bir yıl geçirmek istiyorsanız mutlaka okul başlamadan önce geçen yılki derslerinizi düzenli bir şekilde günlere ayırarak ve planlayarak gözden geçirin. Böylelikle daha başarılı olursunuz.

Benim kardeşim geçen sene okula başladı. Ama okula hiç gitmek istemedi. Hâlâ da istemiyor.

Kardeşinin okula gitmek istemeyişine çok üzüldüm. Okulu sevmek demek arkadaşlarını sevmek, öğretmenini sevmek, derslerini sevmek ve o çevreyi sevmek demektir. Kardeşinin arkadaş edinmesine ve derslerini düzeltmesine yardımcı olabilirsiniz zaman içinde kardeşin de okulu sevmeye başlayacaktır.

Annemle babam da gelsin, diye ağlıyor durmadan...

Eminim kendisine göre haklı nedenleri vardır. Onu anlamaya çalışmalı ve ona ailece destek olmalısınız. Annen ve baban da kardeşinin kendi ayakları üzerinde durmasına izin vermeliler.

Bir arkadaşım var. Çok çekingen. Oyunlarımıza katılmıyor, bir köşeye çekiliyor ve bizi seyrediyor. Ona nasıl yardımcı olabilirim?

Kalabalığın içine girmek istemiyorsa öncelikle sen kendin onunla iki kişilik oyunlar oyna. Daha sonra da yavaş yavaş arkadaşlarıyla beraber oynadığın oyunlara onun da katılmasını sağla. Böylelikle arkadaşına çok büyük bir iyilik yapmış olursun. Sanıyorum, o arkadaşın da seni hayatı boyunca bir daha unutmayacaktır.

Ödev yaparken anne babamızdan yardım almamız doğru bir davranış mı?

Ödev yaparken çocukların anne babalarından ve çevredeki diğer büyüklerden yardım almaları

SÖYLEŞTİK

doğaldır. Burada yanlış olan ödevlerimizi onlara yaptırmak istememiz veya onlardan ödevimizi bitirene kadar bizimle beraber oturmalarını istememizdir. Bunun dışında takıldığımız veya anlamadığımız yerde tabii ki onların yardımını isteyeceğiz.

Nasıl ders çalışmalıyız?

Okuldan eve geldikten sonra öncelikle biraz dinlenmeli ve yemek saati geldiyse yemeğimizi yemeliyiz. Ondan sonra da çok da fazla ara vermeden o gün okulda gördüğümüz bütün konuları tekrar etmeliyiz ve varsa bu arada ödevlerimizi bitirmeliyiz. Günü gününe ders çalışma alışkanlığı kazanırsak o zaman okulda çok başarılı bir öğrenci oluruz.

Peki hiç oyun oynamayacak mıyız?

Tabii ki oynayacaksınız. Oyun sizlerin gelişiminin önemli bir parçası. Fakat ders ve oyun zamanını iyi planlamak ve her ikisine de yeterince zaman ayırmak gerekir.

Matematiğimin iyi olması başarılı bir öğrenci olduğumu mu gösterir?

Matematik dersinin iyi olması genellikle bizim ülkemizde ders başarısı açısından en önemli ölçü kabul ediliyor. Oysaki bazı öğrencilerin başka dersleri çok daha iyi olabiliyor. Allah herkesi farklı yaratmış ve farklı

kabiliyetler vermiştir. Bundan dolayı "matematiğim iyi, o zaman iyi öğrenciyim" demek olmaz. Bir insan çalışıyorsa ve üzerine düşen görevleri yapıyorsa o zaman başarılı bir öğrenci olur.

Bütün dersleri sevmek zorunda mıyım?

Bütün dersleri sevmek zorunda değilsin tabii ama bu durum onlardan nefret etmeni de gerektirmez. Lise çağına gelip alanını tercih edene kadar hepsini sevmeye çalışsan iyi olur. Çünkü derslerini sevmezsen onlarda başarılı olman da iyice zorlaşır. En iyisi "Bu dersi seviyorum, şu dersi sevmiyorum." demek yerine "Şu dersleri daha çok diğerlerini biraz daha az seviyorum." diyelim. Olur mu?

İyi bir öğrenci ne demektir?

İyi öğrenci iyi notlar alan öğrenci değildir. İyi öğrenci görevini yapan öğrencidir. Günü gününe ders çalışsan, hayatını planlı yaşayan, kitap okuma alışkanlığı oluşmuş, ailesiyle uyum içinde olan kişidir iyi öğrenci. Tabii bu alışkanlıklar oluştuktan sonra notlar da zaten yükselecektir.

İyi bir öğrenci aynı zamanda iyi bir insan mıdır?

Az önce niteliklerini anlattığım iyi öğrenci aynı zamanda iyi bir insan olma yolundadır. Bu alışkanlıklarını ve güzelliğini devam ettirirse iyi bir insan olacaktır.

Bize zaman ayırdığınız için teşekkür ederiz.

BİZ ÜSKÜDAR'DA OTURUYORUZ

Katibime Kolalı da Gömlek Ne Güzel Yaraşır

Üsküdar'a gider iken aldı da bir yağmur
Üsküdar'a gider iken aldı da bir yağmur
Kâtibimin setresi uzun eteği çamur

Kâtip uykudan uyanmış, gözleri mahmur.
Kâtip benim ben kâtibim el ne karışır
Kâtibime kolalı da gömlek ne güzel yaraşır.

Bu şarkıyı hepimiz biliyoruz galiba. Babaannem, mutfakta iş yaparken başlar şarkı söylemeye. Sesi öyle yumuşaktır ki ninni gibi gelir kulağıma. Ama, ninni dinleme yaşını çoktan geçtim ben.

Geçen gün babaannem yine şarkı söylemeye başladı. "Kâtibime kolalı da gömlek ne güzel yaraşır/Kâtip benim ben kâtibim el ne karışır..." Onu dinlerken aklıma takıldı. Kâtip ne demektir? Bu bir meslek adı olmalıydı. Şarkıda sözü edilen kâtip

gerçekten yaşamış mıydı? Peki bu şarkıyı kim yazmış, kim bestelemişti?

Babaanneme sordum. Kâtibin ne anlama geldiğini söyledi. Meğer Osmanlıca bir kelimeymiş. "Sekreter" demekmiş. Ama diğer sorularıma şöyle karşılık verdi babaannem: "Kızım, ben şarkının sözlerini zor hatırlıyorum. Nerden bileyim?"

Dedeme sordum. Gülümsedi. Biraz durakladıktan sonra "Bak seni nereye götüreceğim!" dedi.

BİZ ÜSKÜDAR'DA OTURUYORUZ

"Dedeciğim, tabii ki götür de sorunun cevabı bu değildi." diye çıktım. Hafifçe kıkırdadı ve dönüp dedi ki: "Şarkıdaki kâtip, Aziz Mahmud Bey"

"Yoksa tanıyor musun onu?" diye bağırdım heyecanla. Bu kez gözlerinden yaş gelircesine güldü. "Tabii ki hayırlı" dedi. "Aziz Mahmud Bey yıllar yıllar önce yaşamış. Ben nereden tanıyayım?"

Biraz sonra anlatmaya başladı. "Aziz Mahmud Bey, Üsküdar Adliyesi'nde başkâtip olarak çalışmış. Evi de Solak Sinan Mahallesi'nde, tekkeiçi Sokak'taymış. Şimdi bu sokağın adı Kâtibim Aziz Bey, işte ben seni oraya götüreceğim."

"Yaşasın!" dedim. "Kâtibim'in yaşadığı sokağı görebileceğim."

Dedem anlatmaya devam etti. "Aziz Mahmud Bey boylu boslu, burma bıyıklı, yakışıklı mı yakışıklı biriymiş. Yemyeşil gözleri varmış. Bu ünlü şarkının sözleri de eşi Seyide Hanım'a aitmiş. Bu hanım günün birinde Aziz Mahmud Bey'e âşık olmuş ve onun için bu şarkıyı yazmış. Sonunda evlenmişler."

Dedem bu hikâyeyi anlattıktan sonra Kâtibim Aziz Bey Sokak'a götürdü beni. Dimdik bir yokuş çıktık. O kadar dikti ki ben bile zor tırmandım. Sokağın her köşesini adım adım dolaştık. Bir ara evlerden birinin açık olan penceresinden çok güzel bir ses işittik. Bir kadın şarkı söylüyordu, tıpkı babaannem gibi:

Kâtip benim ben kâtibim el ne karışır
Kâtibime kolalı da gömlek ne güzel yaraşır.

SİZİN İÇİN ÇALIŞIYORUZ

HEM ÇOCUKLAR EĞLENDİ HEM BÜYÜKLER

Her yıl Üsküdar Belediyesi tarafından düzenlenen Uluslararası Katibim Kültür ve Sanat Şenliklerinin 18.si yapıldı. Şenlikler, 26 Ağustos Cumartesi günü Geleneksel Katibim Yürüyüşü ile başladı. Yürüyüşe Üsküdar Belediye Başkanı Mehmet Çakır, Üsküdar Kaymakamı Saim Saffet Karahisarlı, Bulgaristan, Romanya, Malezya, KKTC'den folklor ekipleri, Üsküdar halkı ve festivalin sunucusu İkbâl Gürpınar katıldı.

Şenliklere katılanlar arasında ünlü sanatçılar da vardı. Zara, Kıraç, Fatih Kısaparmak, Kâmil Sönmez ve Hasan Cihat Örtör bu ünlülerden sadece birkaçıydı.

SİZİN İÇİN ÇALIŞIYORUZ

Etkinlikler Üsküdar Şemsipaşa Meydanı, Ünalın, Bulgurlu ve Kirazlıtepe Mahallelerinde gerçekleştirildi. Folklor gösterileri, konserler, spor gösterileri, Boğaz gezileri, "Kızkulesi'nden Üsküdar" konulu resim yarışması, sinevizyon ve havai fişek gösterileri yapılan etkinliklerden bazılarıydı.

Şenlikte, 17. yüzyılda Hezarfen Ahmet Çelebi'nin "Galata Kulesi'nden Doğancılar'a" uçuşu da canlandırıldı. Herkes bu gösteriyi nefeslerini tutarak izledi.

29 Ağustos Salı günü Altunizade Kültür Merkezi'nde İsmail Hakkı Dümbüllü Tiyatro Ödülleri verildi. Üsküdarlı ünlü

SİZİN İÇİN ÇALIŞIYORUZ

ortaoyuncumuz İsmail Hakkı Dümbüllü adına verilen ilk ödülleri Zihni Göktay, Erol Günaydın, Halit Akçatepe, Levent Kırca gibi ünlü tiyatrolarımız ve ünlü yönetmen Ezel Akay aldı.

Tabii bizler için özel olarak hazırlanan eğlenceler hepsinden güzeldi. Bilgievi Boğaz Gezisi bir harikaydı. Herkes çok eğlendi.

Üsküdar Belediye Başkanı Mehmet Çakır "Katibim Şenlikleri sayesinde Üsküdar'ın kültürel mirasını bugünün nesillerine anlatma, yaşatma ve geleceğe taşıma gayreti içerisindeyiz." dedi.

Bütün Üsküdarlıların çok eğlendiği şenlikler, 30 Ağustos Çarşamba günü Zafer Bayramı kutlamalarıyla birlikte sona erdi.

SİZİN İÇİN ÇALIŞIYORUZ

ÜSKÜDAR BELEDİYESİ ÇOCUKLARI DÜŞÜNÜYOR

Üsküdar Belediyesi Üsküdar'da yaşayan herkesi düşünüyor. Özel Eğitim ve Rehabilitasyon Merkezi bunun en güzel örneği.

Üsküdar Fıstıkağacı'ndaki merkez, ihtiyacı olan engelli çocuklara tedavi, eğitim ve iş imkânı sunmak, sokakta yaşayan çocukları topluma yeniden kazandırmak ve bakıma muhtaç yaşlılara evde destek vermek için kuruldu.

Ücretsiz Tedavi, Ücretsiz Eğitim

Zihinsel ve bedensel engelli arkadaşlarımız artık bizler gibi eğitim görebilecek. Hem eğitim görecek hem de tedavi olabilecekler. Merkez'in amacı; öncelikle parası olmayan ailelerin engelli çocuklarına hizmet verebilmek.

Bu arada aileler de çocuklarının problemi konusunda bilgilendiriliyor ve eğitim alıyorlar.

Sokakta Çalışan Çocuklar da Bizim Arkadaşımız

Üsküdar Belediyesi Özel Eğitim ve Rehabilitasyon Merkezi Sokak Çocukları Birimi, Üsküdar sınırları içinde, sokakta çalışan çocuklarla ilgili çalışmalarını sürdürüyor.

Merkez, bu arkadaşlarımızın ailelerine onları okutmaları şartıyla yardım yapıyor.

Üsküdar Belediyesi sokakta çalışan çocukları "Sokağın Çocukları" olarak değil "Bizim Çocuklarımız" olarak gören bir anlayışla çalışmalarını sürdürüyor.

BEN DE ÜSKÜDARLIYIM

ANNEANNEM BİZE KIZ KULESİ'Nİ ANLATIRDI

Oyuncu ve şair Pelin Batu Abla ile sizler için konuştuk. Hemde Nakkaştepe'de Boğaz'ı seyrettik. Çocukluğunu ve çocukluğunda anneannesinin yanında kaldığı yıllarda tanıdığı Üsküdar'ı anlattı bize...

Pelin Abla, sizi daha yakından tanımak istiyoruz. Kendinizi bize tanıtır mısınız?

1978 Ankara doğumluyum... 5 yaşına kadar Kıbrıs'ta kaldık. Sonra iki buçuk sene Pakistan'da yaşadık. Daha sonra da Türkiye'ye döndük.

Pelin Batu nasıl bir çocuktu?

Şu anda olduğumdan çok farklı değildim. Bugün de, çocukluğumda olduğu gibi bazen içime kapanık olabiliyorum. O zamanlar resim yapıyor ve odamda çokça vakit geçiriyordum. Utangaçtım ama bir yandan da sosyal bir çocuktum. Meselâ sahneye ilgi duydum. Şarkılar ezberlerdim, sokaklarda şarkılar söylerdim, dans ederdim, futbol oynardım. Tiyatro oyunları yazar, yazdıklarını oynar ve insanlara seyrettirirdim. Oynadığım oyunlar birbirini tamamlıyordu.

Futbol mu oynuyordunuz?

Benden bir yaş küçük bir erkek kardeşim vardı. Onunla çok yakındık. Bu yüzden ikimiz benzer oyunlar oynardık. Commodore 64'ümüz vardı. Bilgisayar oyunu çok zevkliydi. Şimdi dahi Play Station oynadığım oluyor. Bir de bebeklerim vardı, onlara hikâyeler yazardım. Onları oynatırdım. "Katil kim?" de en sevdiğim oyunlardan bir tanesiydi. O zaman 10 yaşlarındaydım.

Pelin Ablacığım, Kuzguncuk'taki yıllarınız nasıl geçti. O zamanki Pelin Batu'yu hatırlıyor musunuz?

Çok iyi hatırlıyorum... Biz Pakistan'da yaşarken anneannem bizi ziyarete geldi ve iki sene bizimle kaldı. O zaman biz İstanbul'u bilmiyorduk. Anneannem bize hep İstanbul'u ve Kız Kulesi'ni anlatırdı ve derdi ki: İstanbul, ışıklar kenti... Her tarafı parlıyor. Pakistan'dan döndükten sonra Ankara'ya geldik önce. Tatillerde anneannemin yanına giderdik Kuzguncuk'a.

BEN DE ÜSKÜDARLIYIM

Anneannemle poğaçalarımızı alırdık ve Kuzguncuk'taki Çınaraltı'na giderdik. Şair Can Yücel'i görürdük orada. Köşeden dondurmamızı alırdık. Sokak sokak dolaşırdık Kuzguncuk'u.

Çocukken ne olmak istiyordunuz?

10 yaşında konservatuara gitmeye başladım. Oradan belliydi benim sanatla ilgili bir şey yapacağım. Ama bir yandan da hani kız çocukları babalarına hayrandır ya ben de babama hayrandım!.. Daha o yaşlarda şunları düşünüyordum: Diplomasi de, politika da zaten bir oyunculuk; yani çok da uzak meslekler değil. Diplomatken de insanlarla diyalog kuruyorsunuz. Oynamanız gereken bir rol var. Dış ülkelerde ülkenizi temsil ediyorsunuz, rolünüzü iyi oynamanız gerekiyor.

Peki neden tarih okudunuz?

Bence, Türkiye, tarih okumak için en güzel yerlerden biri. Çünkü araştırarak çok fazla şey var. Hayatım boyunca yurt dışında çok değişik okullarda okudum. Çok ülke gördüm. Türk tarihini yani bizim tarihimizi ve coğrafyamızı bilmiyordum. Tarih okursam öğrenirim diye düşündüm ama hiçbir zaman tarihçi olmayı düşünmedim. Aynı zamanda her tarih bir hikâyedir ve bu, oyun yazarken de oynarken de çok işinize yarıyor.

Ormana golf sahası yapılmasını önlemek için cumhurbaşkanıyla bile görüştünüz. Bize neler söylersiniz doğal ve tarihi değerlerimizle ilgili? Onları nasıl koruyabiliriz?

Bazen önümüzde olanı görmüyoruz. İnsan bir şeye yakından bakınca puslu görüyor her şeyi. "İstanbul hâlâ güzel!" diyoruz. Ama bence pek çok özelliğini yitirdi. Sadece şikâyet etmek, bir şeyler yapmaya çalışsam ne işe yarar ki diye düşünmek hiç doğru değil. Biz "Ormanlarımızı kurtaralım." diye yola çıktık. Bu kolay bir iş değildi. Ama gerçekten de ormanı kesmediler, golf sahası yapmadılar. Bir yerde yaşıyorsanız, bir ağacı kesiyorsanız, o ağacın ne işe yaradığını ve onun yokluğunda neleri kaybedeceğinizi düşünmeniz lazım.

Pelin Ablacığım, geçenlerde Şırnak ve Mardin'e gitmişsiniz oradaki çocuklarla bir arada olmak için.

Toplum Gönüllüleri Vakfı çok güzel şeyler yapıyor, ben de onların yaptıkları çalışmalara katılıyorum. Geçenlerde Şırnak ve Mardin'e gittik. Belki de benim oralara gitmem çok bir şey değiştirmeyecek fakat bir çocuk bile "Ben kitap okumak istiyorum!" ya da "Ben bu ablayı örnek almak istiyorum." dese o bir kazançtır.

Pelin Ablacığım, oradaki kardeşlerimiz size neler anlattılar?

Geçen sene Doğubayazıt'ta Leyla diye bir kızla tanıştım. Toplum Gönüllüleri Vakfı'nın Ebru dersine gidiyordu. Bu çocuklar kötü şartlarda okuyorlar. Hatta aileler kızlarını okula göndermek istemiyor. Leyla da çok güzel bir resim yapmış, onu bana hediye etti. Leyla bir gün ressam olamayacak belki ama resim yapabildiğinin farkına vardı en azından. Buradaki çocukların çoğu doktor ya da öğretmen olmak istiyor.

Neden?

Dört tane okul gezdik. Hepsine sordum ne olmak istiyorsunuz diye. Doktor ya da öğretmen olmak istiyoruz, dediler. Çünkü orada doktor yok, öğretmen yok. On dört, on beş yaşında bir çocuk önceki dönem içinde altı tane öğretmen değiştiğini söyledi. Bu çocuklardan siz gelecekte nasıl bir şey beklersiniz?

Ama ülkemizin çeşitli üniversitelerinden gönüllü öğrenciler gidiyor oralara. İki üç ay kalıyorlar ve bu öğrencilere ders veriyorlar. Kimisi matematik dersi veriyor kimisi ebru dersi veriyor. Hatta tiyatro dersleri bile veriliyor. Birbirlerinden çok şey öğreniyorlar.

CAN'IN MACERALARI

CAN'IN MACERALARI

DEV AYNASI

KUŞ EVLERİ

Kuş evleri, kuş sarayları, kuş köşkleri... Bu minik evleri cami, han, kütüphane, köprü, köşk ya da saray gibi tarihî yapıların üzerinde görebilirsiniz. Geçmiş 16. yy'a kadar uzanıyor. Osmanlılar o kadar önem vermişler ki bu yapılara her biri bir saray maketi sanki. Kuş evleri, başta saka, serçe ve kırlangıç gibi kuşlara barınak olsun diye yapılmış. Atalarımız kuşları çok seviyorlarmış. Bu yüzden kuş evlerini en önemli yapılarının üzerine yapmışlar. Hem de kuşların kendilerini güvende

hissedebilecekleri, rüzgârdan korunan ve güneş alan yüksek yerlere.

Kuşlara ev yapmışlar ya, önce onların nasıl yaşadığını düşünmüşler. Onların; içinde rahatça dolaşabilecekleri, inip çıkabilecekleri yollar yapmışlar kuş evlerinin içine.

Kuş evlerinin balkonları, pencereleri, cumbalı evlere benzeyen çıkıntıları bile var.

Kuş köşklarine ülkemizin pek çok yerinde bulunan tarihî yapılarda rastlayabilirsiniz.

DEV AYNASI

Meselâ Üsküdar'da bulunan Yeni Valide Camisi, Selimiye Camisi, Ayazma Camisi'nde kuş evlerinin en güzel örneklerini görebilirsiniz. Taştan oyulmuş, harika kuş evleri bunlar.

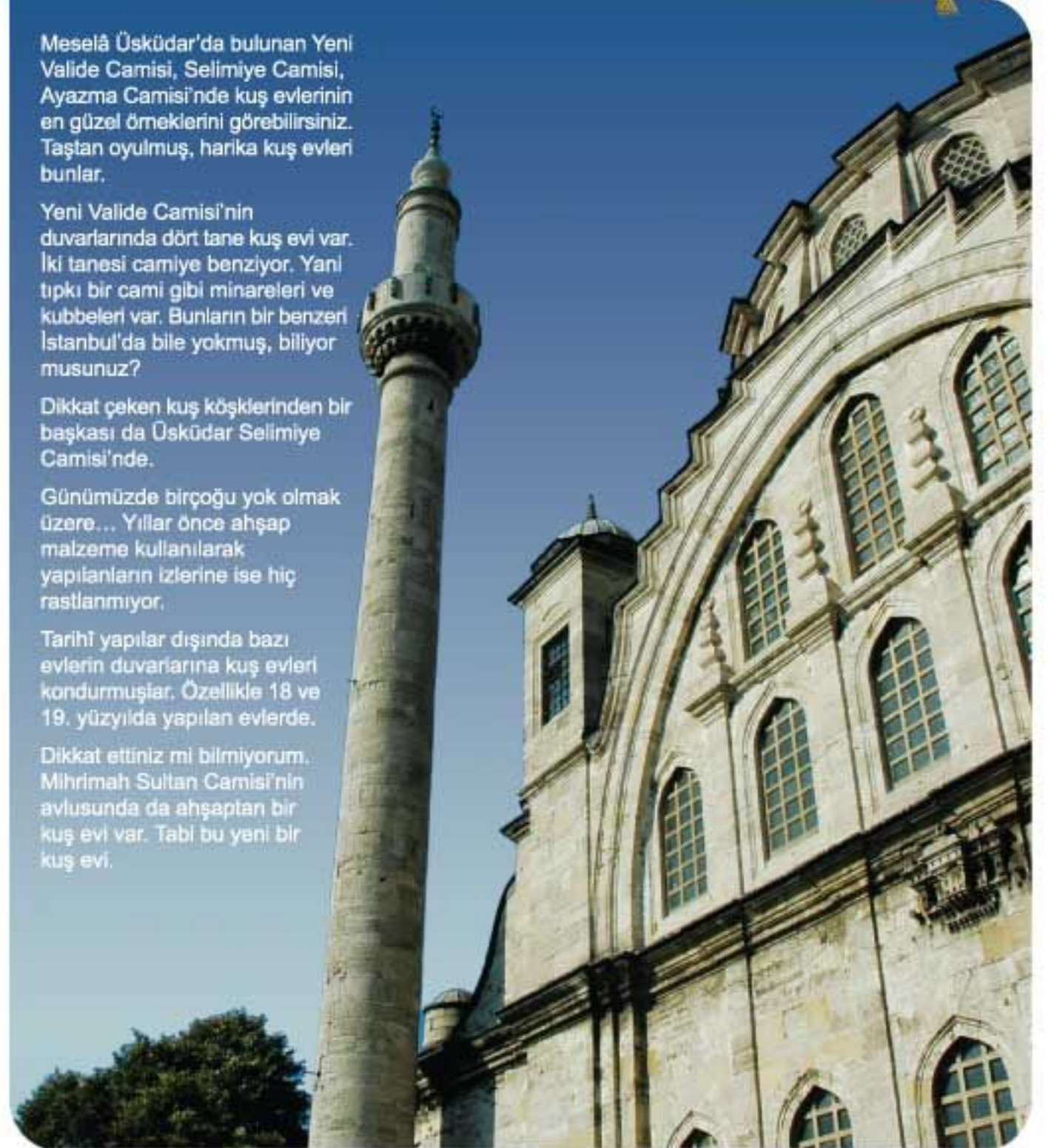
Yeni Valide Camisi'nin duvarlarında dört tane kuş evi var. İki tanesi camiye benziyor. Yani tıpkı bir cami gibi minareleri ve kubbeleri var. Bunların bir benzeri İstanbul'da bile yokmuş, biliyor musunuz?

Dikkat çeken kuş köşklarinden bir başkası da Üsküdar Selimiye Camisi'nde.

Günümüzde birçoğu yok olmak üzere... Yıllar önce ahşap malzeme kullanılarak yapılanların izlerine ise hiç rastlanmıyor.

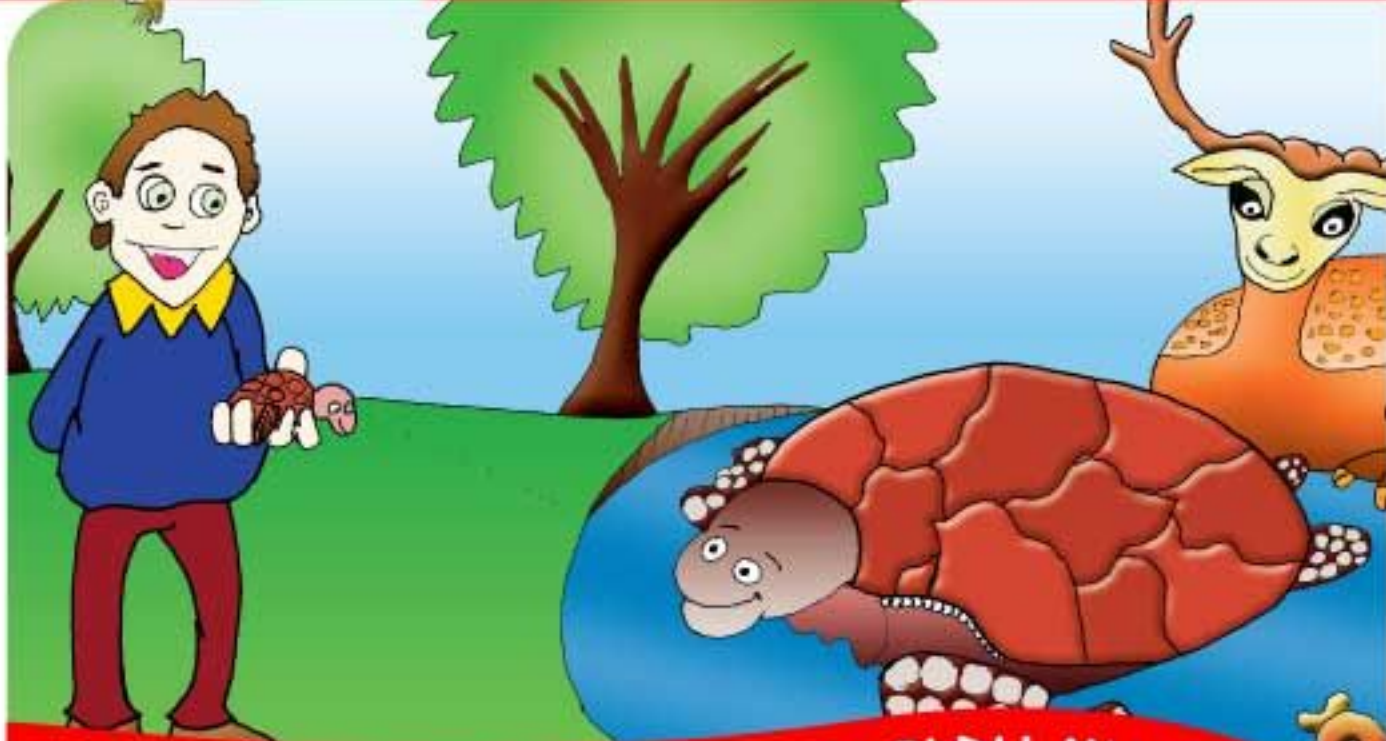
Tarihî yapılar dışında bazı evlerin duvarlarına kuş evleri kondurmuşlar. Özellikle 18 ve 19. yüzyılda yapılan evlerde.

Dikkat ettiniz mi bilmiyorum. Mihrimah Sultan Camisi'nin avlusunda da ahşaptan bir kuş evi var. Tabii bu yeni bir kuş evi.

DOSTLARIMIZ HAYVANLAR

BİR TOSBAĞA ARKADAŞINIZ OLDU MU HIÇ?

Birkaç ay önce dünyanın en yaşlı hayvanı Kaplumbağa Harriet öldü. Kaplumbağa Harriet tam 176 yaşındaydı ve on yedi yıldan beri Avustralya'daki bir hayvanat bahçesinde kalıyordu.

Bilim adamlarının dediğine göre doğduğunda bir yemek tabağı büyüklüğündeymiş. Öldüğünde ise 150 kilo. Her sabah özenle yıkanyormuş. Fasulye ve kerevizle besleniyormuş.

Kaplumbağalar 200-300 milyon yıl öncesinden günümüze kadar nesillerini devam ettirmeyi başarmışlardır. Dünyanın soyu henüz tükenmemiş en eski hayvanlarından. Açlığa pek dayanıklıdır. Çok uzun ömürlüdürler. Yüz,

yüz elli yıl kadar yaşarlar.

Kaplumbağalar kış uykusuna yatarlar. Yaşadıkları çevrede sıcaklık düşmeye başlayınca iyice uyusuklaşırlar. Bol güneş ışığı alan kuru topraklarda kendilerine bir delik kazıp bütün kışı orada geçirmek üzere içine girerler. Deniz kaplumbağaları ise çukur kazacak yerde kendilerini denizin derinliklerine bırakıp sıcak günlerin gelmesini beklerler. Günümüzde, soyunu sürdürmekte olan 250'ye yakın kaplumbağa türü bulunmaktadır.

Kaplumbağaların başları vücutlarına oranla çok küçüktür. Ağızlarında dişlerin yerini sert ve kesici yapıda bir tabaka almıştır. Kaplumbağalar,

DOSTLARIMIZ HAYVANLAR

bununla besinlerini yakalar ve parçalarlar. Dilleri kısa ve yumuşaktır.

Genellikle bitkilerle (özellikle çiçek ve meyvelerle) beslenirler. Bunun yanında böcek gibi hayvansal besinleri de ara sıra alırlar.

Kaplumbağalar yumurtlayarak ürerler. Dişiler yumurtalarını (6-12 tane), arka ayaklarıyla toprakta açtıkları 10 cm derinlikteki çukurlara bırakırlar. Yumurtalar 3-4 ay içinde açılır. Soğuk iklimlerde bu süre 1 yıl olabilir.

Canım Arkadaşım Tosbik

Tosbik benim can arkadaşım! Tam beş yıldan beridir bizimle birlikte yaşıyor. Evimize geldiğinde 3 yaşındaydı. Onunla çok iyi geçiniyoruz. O kim mi? O bir tatlı su kaplumbağası. Eğer siz de evde kaplumbağa besliyorsanız

şunları unutmayın:

- 6-7 yaşına gelmeden kaplumbağanızı asla kış uykusuna yatırmayın.
- Kaplumbağanızın hastalanmasını istemiyorsanız akvaryumun ısısını 27-28 dereceye getirin ve suyunu sık sık değiştirin.
- Kaplumbağanıza düzenli olarak güneş banyosu yaptırın. Bu mümkün olmazsa ultraviyole lamba satın alın. Bu lambaların kaplumbağaların gelişimine katkısı büyüktür.
- Akvaryum alırken kaplumbağanızın büyüyeceğini de düşünün. Akvaryumun içine kaplumbağanızın çıkıp dönebileceği kayalar koyun.
- Bir tane de filtre satın alın. Filtre suyun kirlenmesini geciktirecektir.

BİR HİKÂYEMİZ VAR

OKULDAKİ İLK GÜNÜM

Okula başladığım ilk gün korkunçtu. Önlüğümün düğmesi koptu, kalemimin ucu kırıldı. Üstelik annem beni okulun bahçesinde bırakıp gitti.

"Sınıfa gelmeyecek misin?" diye sordum. "Bundan sonrasını kendin yapmalısın." dedi.

Tam yedi yaşındayım ben. Büyüdüm. Ama okulda benden çok çok büyükler vardı. Bazıları dev kadardı. Öyle ki beni ezeceklerini sandım. Bir köşeye büzülüp kaldım. Öğretmenim geldi yanıma, elimden tuttu sıkı sıkı. "Bugün sınıfımıza birlikte gidelim." dedi. "Yok, olmaz!" diyecektim. Ama öyle tatlı gülüyordu ki "Hadi bu seferlik

olsun!" diye düşündüm. Söz verdim kendime: "Bir dahaki sefere böyle yapmayacağım. Köşeye sıkışıp kalmayacağım."

O gün, yani okulun ilk günü hep diğer çocukları seyrettim. İtiraf etmeliyim bu biraz sıkıcıydı. Çünkü bütün çocuklar aynı şeyi yapıyordu. Yakalanmamak için çaba harcamak gerekiyor. Kimse gözlenmekten hoşlanmaz sonuçta.

Öğretmenim beni yakasını hiç beğenmediğim bir çocuğun yanına oturttu. Çocuğun adı Ömer'di. Onun yanına oturmayı hiç istemedim. Ama bunu öğretmenime söyleyemedim.

BİR HİKÂYEMİZ VAR

Ne yapabilirim, canım sıkıldığında yüzüm kendiliğinden asılıyor. Mutsuzken mutlu görünemem ki! Bu tıpkı ağaçtan düşüp de bileğini burkan insanın kahkaha atamaması gibi bir şey.

Biliyor musunuz o gün ne oldu? İşte en önemlisi de buydu! Sıranın üzerine boydan boya bir çizgi çektim. Hem de silinemeyen siyah bir kalemle...

Baktım, sıra çok çirkin görünüyordu. Ama bir kere olan olmuştu. Ömer'e dönüp dedim ki: "Bu çizgiden bu tarafa geçme!" Birden ayağa kalktı.

Koşa koşa öğretmene gidip telaşla çektiğim sınır çizgisini anlattı. Onları oturduğum yerden görebiliyordum. Öğretmenim çok kızmıştı. Hemen yanıma gelip sıraya baktı.

Bana yalnız oturma cezası verdi. Bu aslında hiç kötü değil. Yani bir cezadan çok ödül gibiydi. O kocaman sıra artık benimdi.

Biraz sonra canım sıkıldı. Gözlerim Ömer'i aradı. "Keşke!" dedim. "Yanımda olsaydı."

HEPİMİZ ÇEVRECİYİZ

PARKLARDA OYNAMA HAKKI ÇOCUKLARA AİTTİR

"Şu parklar da olmasa çoluk çocuğun koşup oynayabileceği bir yer yok" dedi annem. "Bu beton yığını şehirde yeşil alan göremeyeceğiz yoksa."

Annemin çocukluğu yemyeşil bir köyde geçmiş. Kocaman çam ağaçları ve köknarlar... O zaman çam ağaçlarına salıncak kurarlarmış. Sonra da salıncığın tahta oturağına birkaç kişi oturur, şarkılar söyleyerek sallanırlarmış.

Annem hep anlatır; toprakla oynayışını, ağaçlara tırmanışını, yokuş aşağı koşarken kendini rüzgâra bırakışını... Kış gelince yaptıkları kardan adamları, babasının ona yaptığı tahtadan kızakları... Ve tepeden aşağı uça uça kayışını...

Yaz başıydı. Annemle Üsküdar'da alışverişe çıkmıştık. Bir afişte şöyle bir yazı gördük:

"41 yeni park açılıyor, Üsküdar nefes alıyor"

Galiba bu habere annem benden daha çok sevindi. "Çok iyi çok iyi!" dedi. "Büyük bir hizmet bu! Yeşil alanlar oluşturmak, çocuklara oyun oynayabilecekleri alanlar açmak."

O gün eve dönerken parka uğradık. Annem "Biraz soluklanalım." dedi ve ağaçların altındaki banklardan birine oturdu. Ben de hemen kaydırağa doğru koştum. Ahmet'le Fuat da oradaydı. Aysu ile Sena da salıncakta sallanıyorlardı. Kaydıraftan kaydık, tahterevalliyeye bindik.

HEPİMİZ ÇEVRECİYİZ

Ahmet'le ben tahterevallinin bir ucuna, Fuat diğer ucuna oturdu. Fuat bize göre biraz kilolu ya, dengeyi ancak böyle sağlayabildik.

Bu sırada belediye amcalar geldi parka. Arkadan da birkaç kamyon gelip parkın yanında durdu.

Belediye amcalar bize dediler ki: "Bakın size yeni oyun grupları getirdik. Bunlar şimdikilerden daha güzel. Hepsi ahşaptan."

Sonra yeni kaydıraqları, salıncakları,

tahterevallileri hepsini ama hepsini kamyonlardan teker teker indirdiler.

Mesela eskiden bir atlı karıncamız yoktu. Ama artık var. Kaydırağımız da kuleli değildi. Ama şimdi bir tane değil tam iki tane kulesi var.

Ertesi gün parka yine geldik. Parkımız çok güzel görünüyordu. Her şey yerli yerindeydi. Parkımızı korumak ise bekçi amcamıza ve bize düşüyordu.

HEPİMİZ ÇEVRECİYİZ

TEMİZ BİR SINIF TEMİZ BİR OKUL

Ben 4-A sınıfına gidiyorum. Temizlik ve Düzen Kolu Başkanım. Temizlik ve Düzen Kolu Başkanı seçilince arkadaşlarım benimle alay ettiler. Onların bu davranışına çok kızdım ama ne yalan söyleyeyim ben de hiç sevinmedim Temizlik ve Düzen Kolu Başkanı seçilmeme.

Hava Gözlem Kolu olabilirdim meselâ ya da Turizm ve Tanıtma Kolu. Ama olmadı işte. Çaresiz, kabul ettim. Eve gittiğimde o kadar üzgündüm ki, anneme, başıma geleni bir çırpıda anlatıverdim. Annem "Seni anlıyorum ama bence sevinmelisin." dedi. Temizlik ve düzen olmadan işlerin yürüyeceğini mi sanıyorsun? Sence Çevre Bakanlığı olmasa Sağlık Bakanlığı olmasa Turizm Bakanlığı'nın tek başına bir önemi olur mu? Pis bir ülkeye; hastaneleri, sağlık ocakları iyi hizmet vermeyen bir ülkeye hangi turist gelmek ister?"

"Ama benimle alay ediyorlar!" dedim. "Sen işini ciddiye alırsan bir süre sonra onlar da Temizlik ve Düzen Kolu'nun ne kadar önemli bir kol olduğunu anlayacaklardır. Ancak önce işe kendinden başlamalısın ve arkadaşlarına örnek olmalısın." dedi.

"Nasıl yani?" dedim.

"Temizlik kurallarına önce sen uyacaksın. Meselâ

üstünü başını temiz tutacaksın, yemekten önce ve sonra ellerini yıkayacaksın, günde üç öğün dişlerini fırçalayacaksın... Bir yandan bunları yaparken bir yandan da sana verilen görevi onurlu bir şekilde yerine getireceksin." diye cevap verdi.

"Hı hı..." dedim.

O günden sonra tuhaf bir şey oldu. Temizlik ve Düzen Kolu başkanım ya! Odamın dağınıklığı beni rahatsız etmeye başladı, sınıfta yere atılan çöpler, okulda tuvalet temizliğine dikkat etmeyen arkadaşlar dikkatimi çekiyordu.

Bir hafta sonra okuldaki bütün temizlik ve düzen kolu başkanları toplandı. Tabii ki rehber öğretmenlerimiz de bu toplantıya katıldı. Ortak sorunlarımızı konuştuk. Herkes fikrini söyledi. Sonra aramızdan bir başkan seçilmesine karar verildi. Başkan kim mi oldu? Ben artık okulumuzun Temizlik ve Düzen Kolu Başkanı'yım. Arkadaşlarım öyle istediler. "Aramızda temizliğe, düzene en fazla dikkat eden sensin." dediler.

Hemen çalışmaya başladık. Ortak kurallar belirledik. Bazı kararlar aldık. Bunları okulumuzun koridorlarındaki ve sınıflarımızdaki panolara astık.

HEPİMİZ ÇEVRECİYİZ

Çöpler çöp kutusu dışında bir yere atılmayacak!
Çöp kutuları her günün sonunda boşaltılacak!
Çamurlu ayakkabılarla sınıfa girilmeyecek!
Ayakkabılar dışarıda temizlenecek!

Duvar, masa, levha,
sıra, şerit ve grafiklerin tozu alınacak. Tahta temiz tutulacak,
öğretmenimiz sınıfa gelmeden önce temizlenecek!

Sıra, masa, dolap, sandalye,
pencere gibi okul araç gereçlerinin çizilmemesine, kırılmamasına ve kirlenmemesine dikkat edilecek!

Beslenme saatinde etrafın kirlenmemesine dikkat edilecek.
Yiyecek içecekler sınıf dışına çıkarılmayacak!

BİLGİEVİ'NDE BİR GÜN

TİK TAK TİK TAK... SABAH OLDU. HAYDİ KALKI...

Biz her gün Bilgievi'ndeyiz. Evimiz Zeynepkâmil Bilgievi'ne yakın olduğu için abim Ali'yle oraya gidiyoruz. Ama Üsküdar'da tam dört tane Bilgievi var. Zeynepkâmil Bilgievi, Şair Nabi Bilgievi, Burhaniye Bilgievi, Güzeltepe Bilgievi. Bilgievinde her gün yeni şeyler öğreniyoruz.

Bir kütüphanemiz, bir bilgisayar odamız, etüd odalarımız, seminer salonumuz... Veee, harika öğretmenlerimiz var! Bugün, kütüphanede bir sürü kitaba baktım. Ansiklopediler, bilim kitapları... Bakın neler öğrendim!...

*-Evinizde kaç tane saat var?
duvar saati, iki masa saati...
saati... Ha bir de kum saatimiz var.*

Çok çok eskiden sıcakın, soğğun, yağmurun, karın zamanını bilmek yetiyordu insana. Gittikçe daha küçük zaman dilimlerine ihtiyaç duydu insan. Yılı aylara, ayları haftalara, haftaları günlere bölmeye başladı.

Yılı ilk olarak birimlere bölen Sümerler, günü de ilk bölenler oldular ve zamanı ölçmeye başladılar. Mısırlılarla devam eden bu çabalar, Yunanlılar ve Romalılarla iyice gelişti.

Saatler, Saatler, Saatler...

Zamanı ölçmek için ilk çabalar güneş saatiyle başladı. Romalılar ilk güneş saatlerini M.Ö. 1. yüzyılda yaptılar. Saatçiliğe çok önem veren Araplar ise güneş saatlerinin birçok ilkesini geliştirdiler.

En ayrıntılı ve hassas güneş saatleri Müslümanların güneş saatleriydi. Çünkü namaz vakitlerini bilme isteği güneş saatlerini buna göre ayarlama zorunluluğu getiriyordu.

Güneş saatlerinde zamanın uzunluğu bir mevsimden ötekine değişiyordu ve güneş saati karmaşık bir sistemdi.

BİLGİEVİ'NDE BİR GÜN

Daha basit sistemlere ve akşam saatlerini izlemeye duyulan ihtiyaç, insanları gökyüzüyle ilişkisi olmayan başka araçlara yöneltti.

Güneş saatleri belirli bir zamanı gösterirken su saatleri ne kadar zaman geçtiğini de gösteriyordu. Su saatleri mekanik saatlerin bulunmasına kadar kullanıldı.

Kum saatleri ise zamanı ölçmek için değil, belirli bir sürenin başlangıcını ve bitişini göstermek için kullanıldı; gemilerde tayfaların nöbet süresi ya da gemilerin hızlarının belirlenmesinde bu saatlerden yararlanıldı.

Bundan başka özellikle Çin ve Japonya'da kullanılmış olan ateş saatleri vardı. Bu saatler alarm vazifesi bile görüyorlardı.

Ve Mekanik Saatler...

Gündüz saatleri gece saatlerine uymayan saat sistemi, 14. yüzyılda mekanik saatlerin yapılmasına kadar devam etti. Yüzyılın ortasına doğru büyük Avrupa şehirlerinin kulelerinde mekanik saatler görülmeye başlandı.

İlk mekanik saatler, saati göstermek değil duyurmak üzere yapılmışlardı. Bu saatler birer ağırlığa bağlı olarak çalışıyorlardı ve belirli zaman aralıkları ile gonga vuran tokmaklarla donatılmışlardı.

1500'lerde zembereğin bulunması, taşınabilir küçük saatlerin ortaya çıkmasını sağladı. Saat gelişiminde atılan başka bir büyük adım da sarkacın bulunmasıydı. Sarkacın salınım periyodunun, ağırlığına ya da genişliğine değil, uzunluğuna bağlı olduğunu bulan Galileo, sarkaçla çalışan bir saat tasarlamış olsa da bunu gerçekleştiremedi. İlk çalışan sarkaçlı saat Galileo'nun ölümünden 14 yıl sonra yapıldı. Sarkacın bulunmasıyla saatlere dakika ve saniye kolları eklenmiş oldu. 1700'lü yıllara gelindiğinde yay mekanizmasının bulunması zamanın hem karada hem de denizde aynı doğrulukta ölçülebilmesini sağladı. Bu sayede gittikçe küçülen saatler, cepte ya da kolda taşınabilmeye başladı.

Bu yeni saatler zaman birimlerinin hassaslığının sorgulanmasına neden oldu. Bir saniyenin uzunluğu neydi? Basit bir

hesapla saniye dakikanın 1/60'ı, dakika saatin 1/60'ı saat de günün 24'te biri olduğu için bir saniye ortalama güneş gününün 86 400'de biri olarak ortaya çıktı. 1820'de zaman aralıkları bu hesaba göre standardize edildi.

Saatler İlerliyor

1920'lerde kuvars kristalli saatin bulunması, zaman ölçümünde yeni bir çıkış açtı. Enerjisini bir yıl ya da daha uzun ömürlü pilden sağlayan bu saatlerin kurulmasına gerek yoktu. Ancak, kuvars kristali elektrik akımının etkisiyle bir süre sonra mekanik özelliklerini değiştirdiği için başlangıçta çok hassas olan saatler birkaç ay sonra geri kalmaya başladılar.

Bilim adamları, atomların çok uzun zaman durağan kalabilen rezonanslara sahip olduklarını anladıklarında, hidrojen veya sezyum atomunun daha hassas saatler için potansiyel birer sarkaç olabileceğini buldular.

1949'da ABD'de amonyağa dayanan ilk atom saati yapıldı. 1957'de ise ilk sezyum atom saatini gerçekleştirdi ve 1967'de atomun doğal frekansı, yeni uluslararası zaman birimi olarak tanındı.

Şu anda 1/10 trilyonluk hatayla zamanı ölçebilen atom saatleri de geliştiriliyor. NIST laboratuvarlarında yapılmakta olan yeni sezyum atom saati 300 milyon yıl 14. ondalık haneye, ABD'de Ulusal Standartlar Enstitüsü'nde üzerinde çalışılan cıva iyonu saati ise 30 milyar yıl boyunca 16. ondalık haneye kadar şaşmadan çalışabilecek.

EĞLENİYORUZ

MENDİL KAPMACA

Arkadaşlar, bu sayımızda Mendil Kapmaca Oyunu'nu anlatacağız. Oyunu oynayabilmek için gerekli olan ilk şey, eşit sayıda kişiden oluşan iki takım. Takımlar tamamısa oyuna başlayalım. Önce takımlar, aralarında 20-25 adım aralık bırakacak biçimde, karşılıklı birer sıra halinde dizilir. İki sıranın ortasındaki alanın tam orta yerine, bir adım metre çapında bir daire çizilir ve ortasına mendil ya da başka bir nesne koyulur. İçimizden adaletine en çok güvenilen kişi hakem olarak seçilir. Bu hakem dairenin ortasında durarak mendil de elinde tutabilir. Hakem "5'ler" diye bağınca, her iki takımdan beşinci sıradaki oyuncular hakemin elindeki mendili önce kapmak için koşuya başlar.

Mendil kapma oyuncu rakibine yakalanmadan yerine dönebilirse takımına bir sayı kazandırır. Yakalanıp mendil kaptırsa, takımı bir sayı kaybeder. Mendili alan oyuncunun yakalanmadan yerine dönmesi üzerine, hakem yeniden her iki takıma seslenir ve oyun sürer. Oyunu, daha çok sayı alan takım kazanmış olur.

Bu arada hakem koşucuların çağırılmadan önce iki takım da hep bir ağızdan aşağıdaki tekerlemeyi söyler...

Menekşe

Mendilin düşe

Bizden size kim düşe ?

AŞKOLSUN TEKERLEYEBİLENE

Şu tarlaya bir şinik kekeremekere ekilmiş. Bu tarlaya da bir şinik kekeremekere ekilmiş. Şu tarlaya ekilen bir şinik kekeremekereye boz ala boz başlı bir pis porsuk dadanmış. Bu tarlaya ekilen bir şinik kekeremekereye de boz ala boz başlı bir pis porsuk dadanmış. Şu tarlaya ekilen bir şinik kekeremekereye dadanan boz ala boz başlı pis porsuk, bu tarlaya ekilen bir şinik kekeremekereye dadanan boz ala boz başlı pis porsuğa, sen ne zamandan beri bu tarlaya ekilen bir şinik kekeremekereye dadanan boz ala boz başlı pis porsuksun diye sormuş. Bu tarlaya ekilen bir şinik kekeremekereye dadanan boz ala boz başlı pis porsuk, şu tarlaya ekilen bir şinik kekeremekereye dadanan boz ala boz başlı pis porsuğa, sen ne zamandan beri şu tarlaya ekilen bir şinik kekeremekereye dadanan boz ala boz başlı pis porsuksan, ben de o zamandan beri bu tarlaya ekilen bir şinik kekeremekereye dadanan boz ala boz başlı pis porsuğum demiş.

EĞLENİYORUZ

FIKRA / Hepimiz Birden

Oymak beyi, izci adaylarını karşısına toplamış, onlara izciliğin ilkelerini anlatmaya çalışıyordu: -Bakın çocuklar, dedi. Bir izci, her gün, hiç olmazsa bir kez birine yardımcı olmalıdır. Hastalara...Yaşlılara...Muhtaçlara... Her sabah okula geldiğiniz zaman size bir gün önce nasıl bir iyilik yaptığınızı soracağım. Tamam mı? Ertesi sabah oymak beyi çocukları toplayıp sordu: -Söyleyin bakalım... Dün ne gibi bir iyilik yaptınız? Bütün çocuklar, hep bir ağızdan: -Yaşlı bir kadının karşıdan karşıya geçmesine yardım ettik, efendim! Adamcağız şaşırıldı: -Hepiniz mi? -Evet efendim, hepimiz birden. -Neden? Çocuklardan biri cevap verdi: -Kadın karşıdan karşıya geçmek istemiyordu, ondan efendim!

Tartı neden tartmamış?
Üzerinde anti tartar diş macunu varmış.

Bir aile her gün patates yiyormuş. Bir gün kapı çalmış. Kim gelmiş?
Gina.

Patlıcan harakiri yaparsa ne olur?
Karniyank.

En hızlı sayı neden ondur?
On'un arabası vardır da ondan.

FIKRA / Beş İleri Bir Geri

Temel bir BMW almış. Arabasıyla Trabzon'a gidip hava atmak istemiş. İstanbul'dan yola çıkmadan önce Trabzon'a telefon açmış ve "Ben yarın sabah yola çıkıyorum beni karşılayın." demiş. 6 saatte Trabzon'a varmış. Orada bir kaç gün kaldıktan sonra İstanbul'a dönmeye karar vermiş. İstanbul'a telefon açmış ve "Ben sabah yola çıkıyorum akşama doğru oradayım" demiş. İstanbul'dakiler beklemeye başlamışlar. Akşam olmuş, Temel yok. Gece olmuş yok, Sabah olmuş yine yok, Derken ertesi akşam bitkin bir halde Temel görünmüş. Merakla sormuşlar:

- Giderken 6 saatte gittin de dönüşün niye böyle uzun sürdü?

- Hep şu Almanlar yüzünden. Arabaya beş ileri, bir geri vites koymuşlar!

EĞLENİYORUZ

DİKTÖRTGEN BULMACA

SORULAR

1 İstiklal Marşı şairimiz. 2 Protein ve kalsiyum açısından çok zengin olan ve her sabah içmemiz gereken içecek. 3 İki ders arasında verilen mola. 4 Yakaladığı balıkları gagasında saklayabilen bir deniz kuşu. 5 Bir saat çeşidi. 6 Üsküdar'da bulunan meşhur bir hastane. 7 Galata Kulesi'nden havalanıp Doğançılar'a inen ünlü Türk bilimadamı. 8 Kaplumbağanın diğer adı. 9 Meşhur bir masal kahramanımız. 10 Üsküdar'da kaç tane Bilgi Evi var? 11 Okul malzemelerinin satıldığı dükkân. 12 Bu kaç 3?

EV ÖDEVİ

Küçük kız okuldan gelir ve annesine;

-Annecim, bugün okulda yapmadığım bir şey yüzünden cezalandırıldım, der.

Annesi haykırır!

-Ama, bu nasıl olur, Hemen okula gidip öğretmenle bu konu hakkında konuşmalıyım.. Bu arada, senin yapmadığın şey neydi?

Küçük kız cevaplar:

-Ev ödevim!...

EĞLENİYORUZ

- Ünlü besteci Beethoven'ın son bestesini, sağır olarak yaptığını...
- Paris'teki Versailles Sarayı'nın 1300 odası olduğunu ve hiç tuvaletinin olmadığını...
- Eyfel kulesinin yapımında toplam 6400 ton ağırlığında 18.100 adet demir parçası kullanıldığını...
- Bir insandaki toplam damar uzunluğunun 150 bin km. ve dünya ile güneş arasındaki mesafenin de 150 milyon km. olduğunu...
- Bir futbolcunun topa her kafa vuruşunda, beyninden 1000(bin) hücrenin öldüğünü...
- Ortalama bir insanda 30.000-100.000 adet saç olduğunu, hergün yaklaşık 100 tanesinin döküldüğünü...
- Amerikan halkının %60'ının ülkelerini, dünya haritasında bulamadıklarını...
- 0(sıfır)'ı müslümanların bulduğunu...
- Dünyaya her yıl düşen yağış miktarının eşit olduğunu

BİLİYOR MUYDUNUZ?

İLGİNÇ FOBİLER

- ▶ Ablütofobi (Yıkanmadan korkma),
- ▶ Amnezifobi (Hafızasını kaybetmekten korkma),
- ▶ Bibliofobi (Kitap korkusu),
- ▶ Eisoptrofobi (Aynalardan korkma),
- ▶ Geliyofobi (Gülme korkusu),
- ▶ Koulrofobi (Palyaçodan korkma),
- ▶ Ksantofobi (Sarı renkten korkma),
- ▶ Lökofobi (Beyaz giymekten korkma),
- ▶ Peladofobi (Kel insanlardan veya kel olmaktan korkma),
- ▶ Pogonofobi (Sakaldan ya da sakallı kişilerden korkma),
- ▶ Pupaofobi (Kuklalardan korkma),

OKUL ŞARKISI

Sabah oldu, gün doğdu
Artık uyan geç oldu
Güneş çıktı ufuk açtı
Okul vakti yaklaştı

Sütçü köşeyi döndü
Bütün lambalar söndü
Karanlıklar uzaklaştı
Okul vakti yaklaştı

Sürü gitti ovaya
Kuşlar uçtu havaya
Uykunun da tadı kaçtı
Okul vakti yaklaştı

EĞLENİYORUZ

Ramazan Manileri

Eski cami direk ister
Söylemeye yürek ister
Benim karnım tok ama
Arkadaşımın canı börek ister

× × ×

İşte geldim iki büküm
Üstümdedir davul yüküm
A benim ağalarım
Selamun aleykum

× × ×

Davulumun ipi kaytan,
Kalmadı sırtıma mintan,
Virin ağlaar bahşışim,
Alayım sırtıma mintan

× × ×

Hoşafın suyu boldur,
Bir kepçe daha doldur,
Sahurda köfte varmış,
Ne olur erken kaldır.

× × ×

Bu aya hürmet gerek,
Nimete şükür gerek,
Mübârek Ramazan'da,
Hakk'a ibâdet gerek.

BİR ZAMANLAR ÜSKÜDAR

Haydarpaşa Marmara Üniversitesi Kampüsü

Mihrimah Sultan Camii ve Yeni Camii

Kimsesizlerin Kimsesiyiz...

Bayramlığı olmayan yavrunun,
Kömürü olmadığı için birbirine sarılıp ısınan ailenin,
Gelinliği ve çeyizi olmayan kızımızın,
Anaokuluna gidemeyen miniciğinin,
Harçlığı olmayan öğrencinin,
Sofrasında kuru ekmekten başka yiyeceği olmayanın,
Oturacak kanepesi olmayan vatandaşımızın,
Kıscası ihtiyacı olan herkesin kimsesiyiz.

Siz de birilerinin Kimsesi olabilirsiniz

Çaresizlere çare olabilirsiniz
Hayata tutunmaya çalışanlara ışık olabilirsiniz.
Uzattın elinizi!
Tutacak binlerce el sizi bekliyor.
Sizin eskiniz bir başkasının yenisi olabilir.

Bu Şehrin bir kalbi var

www.uskudar.bel.tr

Selimiye Mah. Atölyeler Cad. No:3
(Veteriner Sağlık Meslek Lisesi yanı)
Üsküdar/İstanbul
Tel: 0(216) 532 87 00